TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 7. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Budžeta taupības pasākumi – Darba samaksas samazinājums valsts civildienestā – Noteikumi – Atšķirīga ietekme – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā – Direktīva 2000/78/EK – 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 21. pants – Tiesnešu neatkarība – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa

Lietā C-49/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Superior de Justicia de Catalunya* (Katalonijas Augstā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 28. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 26. janvārī, tiesvedībā

Carlos Escribano Vindel

pret

Ministerio de Justicia,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents), tiesneši E. Levits, M. Bergere [*M. Berger*], K. Vajda [*C. Vajda*] un P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*],

ģenerāladvokāts: H. Saugmandsgors Ē [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *K. Escribano Vindel* savā vārdā,

– Spānijas valdības vārdā – *J. García-Valdecasas Dorrego* un *A. Gavela Llopis*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Flynn*, *H. Krämer* un *J. Baquero Cruz*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LES 19. panta 1. punkta otro daļu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 21. pantu, kā arī Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), 2. panta 1. punktu un 2. punkta b) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Carlos Escribano Vindel* un *Ministerio de Justicia* (Tieslietu ministrija, Spānija) saistībā ar [*Carlos Escribano Vindel*] atalgojuma samazinājumu, īstenojot Spānijas valsts budžeta politikas pamatnostādnes.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atbilstoši Direktīvas 2000/78 1. pantam:

"Lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ."

4 Šīs direktīvas 2. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts:

"1. Šajā direktīvā "vienlīdzīgas attieksmes princips" nozīmē to, ka nav ne tiešas, ne netiešas diskriminācijas, kuras pamatā ir jebkurš 1. pantā minēts iemesls.

2. Šā panta 1. punktā:

[..]

b) pieņem, ka netiešā diskriminācija notiek tad, ja acīmredzami neitrāla noteikuma, kritērija vai prakses dēļ personas, kuras atbalsta konkrētu reliģiju vai uzskatus, kurām ir konkrēta invaliditāte, konkrēts vecums vai konkrēta seksuālā orientācija, atrodas konkrētā nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otru personu, ja vien:
   i) šis noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnota ar likumīgu mērķi un ja vien nav pienācīgi un vajadzīgi līdzekļi šā mērķa sasniegšanai [..]."

[..]"

5 Minētās direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir formulēts šādi:

"Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda [atšķirīga] attieksme, kuras pamatā ir vecums, neveido diskrimināciju, ja attiecīgās valsts tiesību kontekstā tā ir objektīvi un saprātīgi attaisnota ar likumīgu mērķi, tostarp likumīgu nodarbinātības politiku, darba tirgu un profesionālās izglītības mērķiem, un ja šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.

Šāda dažāda [atšķirīga] attieksme cita starpā var ietvert:

[..]

b) to, ka nosaka minimālos nosacījumus attiecībā uz vecumu, profesionālo pieredzi vai darba stāžu, lai iegūtu darbu vai konkrētas ar to saistītas priekšrocības".

Spānijas tiesības

6 1985. gada 1. jūlija *Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial* (Konstitutīvais likums 6/1985 par tiesu varu; 1985. gada 2. jūlija *BOE* Nr. 157, 20632. lpp.) 299. pantā ir paredzēts, ka tiesnešu korpuss ietver trīs profesionālās karjeras pakāpes tiesnešus, proti, *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešus (*magistrado*), profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešus (*magistrado*) un tiesnešu profesionālās karjeras otrās pakāpes tiesnešus (*juez*).

7 2009. gada 23. decembra *Ley 26/2009 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2010* (Likums 26/2009, ar ko apstiprina valsts budžetu 2010. gadam; 2009. gada 23. decembra *BOE* Nr. 309, 108804. lpp.; turpmāk tekstā – "*LPGE 2010*") 32. panta pirmās daļas II sadaļas 1. punktā ir paredzēts, ka no 2010. gada 1. jūnija dažādo tiesnešu kategoriju atalgojums tiks samazināts par 9,73 % salīdzinājumā ar iepriekšējo atalgojumu.

8 *LPGE 2010* 32. panta pirmās daļas II sadaļas 4. punkta otrā daļa ir formulēta šādi:

"Tiesnešu un prokuroru papildu atalgojums gadā salīdzinājumā ar 2010. gada 31. maijā spēkā esošo atalgojumu tiks samazināts par 6 % tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem un pirmās pakāpes prokuroriem un par 5 % – tiesnešu profesionālās karjeras otrās pakāpes tiesnešiem un otrās pakāpes prokuroriem."

9 Ar 2010. gada 20. maija *Real Decreto Ley 8/2010* (Karaļa leģislatīvais dekrēts 8/2010; 2010. gada 24. maija *BOE* Nr. 126, 45070. lpp.) 1. pantu ir grozīts *LPGE 2010* 32. pants daļā, kurā tas attiecas uz tiesnešu atalgojumu laikposmā no 2010. gada 1. janvāra līdz 31. maijam.

10 2010. gada 22. decembra *Ley 39/2010 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011* (Likums 39/2010, ar ko apstiprina valsts budžetu 2011. gadam; 2010. gada 23. decembra *BOE* Nr. 311, 105744. lpp.; turpmāk tekstā – "*LPGE 2011*") 31. panta pirmajā daļā ir paredzēts, pirmkārt, ka tiesnešu dažādo karjeras pakāpju atalgojumu būs identisks tam, kas ir paredzēts *LPGE 2010* 32. panta pirmās daļas II sadaļas 1. punktā, kas grozīts ar 2010. gada 20. maija Karaļa leģislatīvo dekrētu 8/2010, un, otrkārt, ka papildu atalgojums netiks palielināts salīdzinājumā ar 2010. gada 31. decembrī spēkā esošo atalgojumu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 *K. Escribano Vindel*, kurš *ir Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona* (Barselonas Darba un sociālo lietu tiesa Nr. 26) tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnesis, kas izskata lietas vienpersoniski, vērsās *Tribunal Superior de Justicia de Catalunya* (Katalonijas Augstā tiesa, Spānija), apstrīdot savas algas lapas par 2011. gadu, apgalvojot, pirmkārt, kas tās esot administratīvie akti, kas pieņemti, balstoties uz *LPGE 2011* 31. panta pirmo daļu, un, otrkārt, ka tās nozīmējot "būtisku [atalgojuma] samazinājumu salīdzinājumā ar atbilstošajiem laikposmiem pagājušajā gadā", kas esot pretrunā Spānijas Konstitūcijai.

12 Ar 2015. gada 30. marta rīkojumu iesniedzējtiesa vērsās *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa, Spānija) ar jautājumu par *LPGE 2011* 31. panta pirmās daļas atbilstību Spānijas Konstitūcijai, norādot, ka no Tieslietu ministrijas ziņojuma izriet, ka tiesnešu profesionālās karjeras otrās pakāpes tiesnešu, uz kuriem attiecas 5. atalgojuma grupa, kurā ir vismazākais atalgojums, atalgojuma samazinājums ir 7,16 %, ka tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem, kuri izskata lietas vienpersoniski

un uz kuriem attiecas 4. atalgojuma grupa, kurā ietilpst arī *K. Escribano Vindel*, atalgojuma samazinājums ir 6,64 % un ka tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem, uz kuriem attiecas 1. atalgojuma grupa, kurā ir visaugstākais atalgojums, samazinājums ir 5,90 %.

13 Ar 2015. gada 15. decembra rīkojumu *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa) plēnums atzina šo jautājumu par nepieņemamu un nolēma, ka ar attiecīgo tiesību normu nav pārkāpts tostarp Spānijas konstitūcijas 14. pantā nostiprinātais vienlīdzības princips. Proti, šī tiesa uzskatīja, ka attiecīgie Spānijas tiesnešu korpusa locekļi nav objektīvi salīdzināmā situācijā tāpēc, ka tie ir iedalīti atšķirīgās kategorijās un ieņem dažādus amatus.

14 Ar 2016. gada 24. februāra rīkojumu iesniedzējtiesa aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par to, vai pieņemtie atalgojuma samazināšanas pasākumi ir diskriminējoši, ņemot vērā Hartu. Savā atbildē *K. Escribano Vindel* norādīja, ka minētie pasākumi nozīmē netiešu diskrimināciju vecuma vai darba stāža dēļ, jo atalgojuma samazinājums esot lielāks tiesnešiem, kuriem ir profesionālās karjeras otrā pakāpe, uz ko attiecas 5. atalgojuma grupa; šī pakāpe ir tiesnešu profesionālās karjeras sākuma pakāpe un ietver visjaunākos tiesnešus un tiesnešus ar vismazāko darba stāžu. Tātad šķietami neitrāla tiesību norma radot proporcionāli negatīvāku ietekmi atkarībā no vecuma vai darba stāža.

15 Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai attiecīgais valsts tiesiskais regulējums, kas iekļaujas Eiropas Savienības noteiktajā valsts budžeta deficīta samazināšanas mērķī, neveido diskrimināciju vecuma dēļ, ko aizliedz Harta un Direktīva 2000/78. Šajā ziņā tā norāda, ka ar šo regulējumu ieviestā atalgojuma samazinājuma likme ir lielāka tiesnešu profesionālās karjeras otrās pakāpes tiesnešiem, uz kuriem attiecas atalgojuma 5. grupa, un tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem, kuri izskata lietas vienpersoniski un uz kuriem attiecas atalgojuma 4. grupa, nekā pārējām tiesnešu profesionālās karjeras pakāpēm. Tā uzskata, ka tādējādi jaunākie tiesneši un tiesneši ar vismazāko darba stāžu lielākā apjomā piedalās valsts budžeta deficīta samazināšanā un ka šis viņiem uzliktais specifiskais pienākums nav attaisnots ar atbilstošu objektīvu iemeslu.

16 Iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, otrkārt, vai attiecīgais valsts tiesiskais regulējums, kurā atalgojuma samazinājums ir noteikts saskaņā ar kritērijiem, ar kuriem netiek ņemti vērā ne veicamie pienākumi, ne darba stāžs, un kurā ir noteikts proporcionāli lielāks atalgojuma samazinājums tiesnešiem ar mazāku atalgojumu, neaizskar vispārējo tiesu neatkarības principu.

17 Šajā ziņā tā vispirms atsaucas uz Eiropas Hartas par tiesnešu statusu, ko Eiropas Padome pieņēma 1998. gada 8.–10. jūlijā, 6. pantu, pēc tam uz Eiropas Padomes Ministru komitejas Ieteikumu CM/Rec(2010)12 par tiesnešu neatkarību, efektivitāti un pienākumiem, kas pieņemts 2010. gada 17. novembrī, un visbeidzot uz ģenerāladvokāta H. Saugmandsgora Ē e [*H. Saugmandsgaard Øe*] secinājumu lietā *Associação Sindical dos Juízes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:395) 74.–79. punktu.

18 Šādos apstākļos *Tribunal Superior de Justicia de Catalunya* (Katalonijas Augstā tiesa, Spānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai diskriminācijas aizlieguma princips, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāda valsts tiesību norma kā [*LPGE 2011*] 31. panta pirmā daļa, saskaņā ar kuru ir paredzēts procentuāli atšķirīgs [atalgojuma] samazinājums, kas smagāk ietekmē tos tiesnešu korpusa locekļus, kuri saņem mazāku atalgojumu, liekot tiem sniegt lielāku ieguldījumu valsts izdevumu finansēšanā (nediskriminācijas princips)?

2) Vai vispārējais Savienības tiesību princips par tiesu neatkarības nodrošināšanu, pamatojoties uz taisnīgu un stabilu atalgojumu, kas atbilst tiesnešu veicamajiem pienākumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā [*LPGE 2011*] 31. panta pirmajā daļā

ietvertais, saskaņā ar kuru netiek ņemts vērā tiesnešu veicamo pienākumu raksturs, stāžs un uzdevumu svarīgums, bet vienīgi paredzēts lielāks ieguldījums valsts izdevumu finansēšanā tiem tiesnešu korpusa locekļiem, kuri saņem mazāku atalgojumu (tiesnešu neatkarības princips)?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

19 Spānijas valdība uzskata, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, jo Tiesai nav sniegta vajadzīgā informācija, lai lemtu par uzdotajiem jautājumiem. Proti, šis lūgums pietiekami neatspoguļojot ne faktus pamatlietā, ne atbilstošos valsts tiesību aktus, ne Savienības tiesības, kuru interpretācija tiek lūgta.

20 Konkrēti, neesot norādīts *K. Escribano Vindel* vecums, darba stāžs un atalgojuma režīms. Turklāt Tieslietu ministrijas ziņojums arī neietverot atalgojuma 1. grupu, kas attiecas uz *K. Escribano Vindel*, bet gan atalgojuma 4. un 5. grupu.

21 Attiecībā uz valsts tiesiskā regulējuma izklāstu – atsauces vienīgi uz *LPGE 2011* 31. panta pirmo daļu un Konstitutīvā likuma 6/1985 par tiesu varu 301. pantu neesot pietiekamas, lai saprastu Spānijas tiesu varas locekļu atalgojuma sistēmu un veidu, kādā šiem locekļiem ir ticis piemērots visu publiskajā sektorā nodarbināto atalgojuma samazinājums.

22 Eiropas Komisija, neizvirzot iebildi par nepieņemamību, norāda, ka iesniedzējtiesas lēmums neietver nekādu informāciju par to, kāda ir [atalgojuma] samazinājuma patiesā ekonomiskā ietekme uz *K. Escribano Vindel*, ne arī uz citiem tiesnešu profesionālās karjeras pirmās vai otrās pakāpes tiesnešiem, un tajā ir vienīgi citēti procentuālie rādītāji, neprecizējot summas, uz kurām tie attiecas.

23 Turklāt neesot iesniegta nekāda informācijas attiecībā uz to, kāda ir [atalgojuma] samazinājuma ietekme uz *Audiencia Provincial* (Provinces tiesa, Spānija) vai *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa, Spānija) tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem, ne arī uz *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) tiesnešu profesionālās karjeras pirmās pakāpes tiesnešiem. Turklāt Tieslietu ministrijas ziņojumā esot salīdzinātas vienīgi trīs amata vietas, kas izraudzītas "kā piemērs", lai "ilustrētu" veidu, kādā kopējais samazinājuma procentuālais apjoms mainās atkarībā no papildu atalgojuma lielāka vai mazāka īpatsvara kopējā atalgojumā.

24 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā iedibinātās sadarbības starp šo tiesu un valsts tiesām ietvaros vienīgi valsts tiesai, kas izlemj lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jānovērtē gan prejudiciālā nolēmuma nepieciešamība, lai tā var taisīt savu spriedumu, gan Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Līdz ar to Tiesai principā ir jāsniedz nolēmums, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju (spriedums, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 No tā izriet, ka uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju attiecas atbilstības prezumpcija. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālo jautājumu vienīgi tad, kad ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, kad problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī kad Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai sniegtu valsts tiesai noderīgu Savienības tiesību interpretāciju, valsts tiesai ir jāizklāsta lietas faktisko un tiesību apstākļu ietvars, kurā iekļaujas tās uzdotie jautājumi, vai vismaz jāizskaidro šo jautājumu pamatā esošie faktu pieņēmumi (spriedums, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Izskatāmajā lietā vispirms ir jākonstatē, ka pretēji tam, ko apgalvo Spānijas valdība, iesniedzējtiesa ir skaidri identificējusi tos Savienības tiesību principus, par kuriem ir uzdoti prejudiciālie jautājumi.

28 Tāpat Spānijas valdība pamatoti norāda, ka iesniedzējtiesas lēmumā valsts tiesiskā regulējuma izklāstam ir ierobežota nozīme. Taču, ņemot vērā tostarp šīs valdības un Komisijas iesniegtos rakstveida apsvērumus, kuri apstiprina un precizē šo tiesisko regulējumu, visi Tiesas rīcībā esošie elementi atklāj, ka iesniedzējtiesas lēmumā tomēr ir ietverti būtiski tiesiskā regulējuma, kurā iekļaujas iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi, elementi.

29 Visbeidzot attiecībā uz faktisko apstākļu aprakstu Spānijas valdība un Komisija pamatoti norāda uz iesniegtās informācijas nepilnīgumu. Tomēr iesniedzējtiesas lēmumā ir ietvertas pietiekamas ziņas, lai saprastu gan prejudicālos jautājumus, gan to tvērumu.

30 Tāpēc ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesas lēmumā ir iekļauti faktiskie un tiesību apstākļi, kas Tiesai ļauj sniegt noderīgu atbildi iesniedzējtiesai.

31 Tāpēc lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

32 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu ietvaros tai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļauj izlemt tās izskatīšanā esošo strīdu. No šīs perspektīvas raugoties, Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Apstāklis, ka valsts tiesa prejudiciālo jautājumu ir izteikusi, formāli atsaucoties uz noteiktām Savienības tiesību normām, neliedz Tiesai sniegt šai tiesai visus interpretācijas elementus, kas tai var būt noderīgi, lemjot par izskatāmo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tiem ir vai nav atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visiem valsts tiesas iesniegtās informācijas elementiem un tostarp no iesniedzējtiesas lēmuma pamatojuma ir jāizdala tie Savienības tiesību elementi, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (spriedums, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Izskatāmajā lietā, it īpaši ņemot vērā visus iesniedzējtiesas sniegtos elementus, kā arī Spānijas valdības un Komisijas iesniegtos apsvērumus, lai sniegtu iesniedzējtiesai šādus noderīgus interpretācijas elementus, ir jāpārformulē uzdotie jautājumi.

34 Pirmkārt, tā kā ar pirmo jautājumu ir lūgta "diskriminācijas aizlieguma principa, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips" interpretācija, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka tā konkrēti vēlas zināt, vai Hartas 21. pants, kā arī Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā.

35 Otrkārt, tā kā šajā pašā jautājumā konkrēti ir norāde uz atalgojuma samazinājumu, "kas smagāk ietekmē tos tiesnešu korpusa locekļus, kuri saņem mazāku atalgojumu", no minētā lēmuma izriet pirmām kārtām, ka šo grupu veido tiesnešu profesionālās karjeras otrās pakāpes tiesneši, uz kuriem

attiecas atalgojuma 5. grupa un, otrām kārtām, ka *K. Escribano Vindel* neietilpst šajā grupā. Lai gan Spānijas valdība un Komisija uzskata, ka ar iesniedzējtiesas sniegtajiem faktu elementiem ir konstatējams, ka *K. Escribano Vindel* ietilpst atalgojuma 1. grupā, iesniedzējtiesa, šķiet, uzskata, ka viņš ietilpst atalgojuma 4. grupā.

36 Treškārt, lai gan ar otro jautājumu atbilstoši tā formulējumam tiek lūgta "vispārēja Savienības tiesību principa par tiesu neatkarības nodrošināšanu, pamatojoties uz taisnīgu un stabilu atalgojumu, kas atbilst tiesnešu veicamajiem pienākumiem", interpretācija, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka iesniedzējtiesa būtībā vēlas zināt, vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā.

37 Ceturtkārt, tā kā *K. Escribano Vindel* ir uzsācis tiesvedību vienīgi pats savā vārdā, tad, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāņem vērā vienīgi viņa situācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 28. punkts).

Par pirmo jautājumu attiecībā uz diskrimināciju vecuma vai darba stāža dēļ

38 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Hartas 21. pants, kā arī Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, veicot vispārējus algas samazinājuma pasākumus, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumam un papildu atalgojumam, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies ietveram lielāku atalgojuma procentuālo samazinājumu tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem, kuri saņem mazāku atalgojumu, parasti ir gados jaunāki un parasti viņiem ir mazāks darba stāžs nekā otrajiem.

39 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka jebkāda veida diskriminācijas aizliegums, tostarp vecuma dēļ, ir ietverts Hartas, kurai no 2009. gada 1. decembra ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem, 21. pantā un ka šis aizliegums ir ticis konkretizēts Direktīvā 2000/78 attiecībā uz nodarbinātību un profesiju (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 8. septembris, *Hennigs* un *Mai*, C-297/10 un C-298/10, EU:C:2011:560, 47. punkts).

40 Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ierēdņu, tostarp tiesnešu, atalgojuma nosacījumi ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 19. jūnijs, *Specht* u.c., no C-501/12 līdz C-506/12, C-540/12 un C-541/12, EU:C:2014:2005, 37. punkts, kā arī 2015. gada 9. septembris, *Unland*, C-20/13, EU:C:2015:561, 29. punkts).

41 Treškārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2000/78 1. pantu un 2. panta 1. punktu un 2. punkta b) apakšpunktu ir aizliegta netieša diskriminācija "attiecībā uz nodarbinātību un profesiju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ".

42 Ceturtkārt, attiecībā uz netiešu diskrimināciju vecuma dēļ ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 2000/78 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu netieša diskriminācija ir tad, kad acīmredzami neitrāla noteikuma, kritērija vai prakses dēļ konkrēta vecuma personas atrodas konkrētā nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar citām personām, ja vien šis noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnoti ar likumīgu mērķi un ja vien nav pienācīgi un vajadzīgi līdzekļi šā mērķa sasniegšanai (spriedums, 2018. gada 14. marts, *Stollwitzer*, C-482/16, EU:C:2018:180, 22. punkts).

43 Tātad ir jāizvērtē, vai attieksme pret tādu darba ņēmēju kā *K. Escribano Vindel* viņa vecuma dēļ ir nelabvēlīgāka nekā pret citu darba ņēmēju, kas atrodas salīdzināmā situācijā, vai arī attiecīgā tiesību norma pamatlietā var radīt īpaši nelabvēlīgu situāciju attiecībā uz vecuma kategoriju, kurā viņš ietilpst, šīs direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 28. februāris, *John*, C-46/17, EU:C:2018:131, 22. punkts).

44 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka iesniedzējtiesa nav nedz precizējusi *K. Escribano Vindel* vecumu, nedz arī identificējusi citu personu, kas atrodas salīdzināmā situācijā ar *K. Escribano Vindel*, bet vienīgi ir norādījusi pamatlietā aplūkotā attiecīgā tiesiskā regulējuma nelabvēlīgāko ietekmi uz tiem tiesnešu korpusa locekļiem, uz kuriem attiecas atalgojuma 4. un 5. grupa, salīdzinājumā ar tiem, uz kuriem attiecas atalgojuma 1. grupa.

45 Turpinot no tā izriet – ja uz *K. Escribano Vindel* būtu jāattiecas atalgojuma 1. grupai, kā to uzskata Spānijas valdība un Komisija, nevar tikt uzskatīts, ka viņš tiek diskriminēts vecuma dēļ, jo viņš ir viens no tiem tiesnešiem, kuru situācija, iesniedzējtiesas ieskatā, ar attiecīgo valsts tiesisko regulējumu pamatlietā ir kļuvusi labvēlīgāka salīdzinājumā ar citu tiesnešu situāciju.

46 Visbeidzot, ja uz *K. Escribano Vindel* būtu jāattiecas atalgojuma 4. grupai, kā to, šķiet, uzskata iesniedzējtiesa, ir jānosaka, vai šī atalgojuma grupa aptver konkrēta vecuma tiesnešus, kas atšķiras no tādas kategorijas, kura aptver tiesnešus, uz kuriem attiecas atalgojuma 1. kategorija.

47 Taču iesniedzējtiesa šajā ziņā nav identificējusi nekādu īpašu vecuma kategoriju, attiecībā uz kuru būtu nelabvēlīgāka attieksme, bet vienīgi būtībā ir norādījusi, ka tiesneši, uz kuriem attiecas atalgojuma 5. grupa, caurmērā ir jaunāki par tiesnešiem, uz kuriem attiecas atalgojuma 4. un 1. grupa. Konkrēti, no iesniedzējtiesas lēmuma neizriet, ka iesniedzējtiesa ir identificējusi īpašu vecuma starpību starp atalgojuma 4. grupu un atalgojuma 1. grupu.

48 Turklāt Spānijas valdība uzsver, ka minētās atalgojuma grupas neaptver konkrētas vecuma kategorijas tiesnešus, jo vienīgais vecuma ierobežojums apstiprināšanai tiesneša amatā ir nosacījums par to, ka pirms stāšanās tiesneša amatā nedrīkst tikt sasniegts minētajam tiesneša amatam noteiktais pensionēšanās vecums un ka tiesnešu korpusa locekļiem nav pienākums ieņemt augstākas amata vietas, kategorijas vai grupas, bet viņi var turpināt būt profesionālās karjeras otrajā pakāpē neatkarīgi no viņu gadu skaita.

49 Tomēr iesniedzējtiesai, kurai vienīgajai ir tiešas zināšanas par tās izskatāmo lietu, ir jāveic nepieciešamās pārbaudes, lai noteiktu, vai minētās grupas aptver konkrētas vecuma kategorijas tiesnešu korpusa locekļus.

50 Piektkārt, attiecībā uz prasību, ka situācijām ir jābūt salīdzināmām, jāprecizē, ka, pirmkārt, tiek prasīts nevis tas, lai situācijas būtu identiskas, bet vien tas, lai tās būtu salīdzināmas, un, otrkārt, šī salīdzināmā rakstura izvērtēšana ir jāveic nevis vispārēji un abstrakti, bet īpaši un konkrēti, ņemot vērā attiecīgo priekšrocību (spriedums, 2017. gada 19. jūlijs, *Abercrombie & Fitch Italia*, C-143/16, EU:C:2017:566, 25. punkts).

51 Iesniedzējtiesai, kurai vienīgajai ir kompetence ir vērtēt faktus, ir jānosaka, vai tiesnešu korpusa locekļi, uz kuriem attiecas atalgojuma 4. grupa, atrodas salīdzināmā situācijā ar tiesnešu korpusa locekļiem, uz kuriem attiecas atalgojuma 1. grupa (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 5. jūnijs, *Grupo Norte Facility*, C-574/16, EU:C:2018:390, 49. punkts).

52 Šādi no Tiesas rīcībā esošajiem elementiem izriet, ka ir skaidrs, ka tiesnešu korpusu veidojošo dažādo kategoriju pamatatalgojums vienotā veidā ir ticis samazināts par 9,73 % un ka apgalvotā atšķirīgā attieksme pamatlietā izriet, pirmkārt, no tiesnešu korpusa locekļu papildu atalgojuma samazinājuma mazākā apmērā un, otrkārt, no atšķirīgā īpatsvara, kāds atkarībā no atalgojuma grupas ir pamatatalgojumam un papildu atalgojumam kopējā atalgojumā.

53 Šajā kontekstā Spānijas valdība un Komisija precizē, ka papildu atalgojumu veido piemaksa par darba stāžu, pabalsts par amata vietu, kurā tostarp ir ņemta vērā amata vietas teritoriālā zona un pārstāvības objektīvie nosacījumi saistībā ar veicamajām funkcijām, kā arī īpaša piemaksa, ar ko tiek atlīdzināts par pienākumiem, profesionālo apmācību un īpašajām grūtībām vai darbietilpīgumu, ko tie ietver. Šī valdība un šī iestāde uzskata, ka, tā kā papildu atalgojums atšķiras arī atkarībā no objektīviem elementiem, kuri rada atšķirību starp dažādajām tiesnešu korpusa kategorijām, šīs kategorijas nav salīdzināmās situācijās.

54 Turklāt pati iesniedzējtiesa norādīja, ka *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa) plēnums ar 2015. gada 15. decembra rīkojumu ir nospriedis, ka attiecīgās personas neatrodas objektīvi salīdzināmā situācijā, jo tiesnešu korpusa locekļi ir iedalīti dažādās kategorijās un ieņem dažādas amata vietas.

55 Attiecīgi, neskarot pārbaudes, kuras tomēr ir jāveic iesniedzējtiesai, nešķiet, ka atalgojuma atšķirība pamatlietā attiecas uz salīdzināmām situācijām, nedz arī ka tai ir netieša saikne ar vecumu.

56 Līdz ar to ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesas izklāstītie apstākļi nenorāda uz to, ka attiecīgais valsts tiesiskais regulējums pamatlietā ietver diskrimināciju vecuma dēļ.

57 Sestkārt, attiecībā uz diskrimināciju darba stāža dēļ vispirms ir jākonstatē, ka šis kritērijs nav viens no tiem, kuri ir uzskaitīti Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajā [diskriminācijas] aizliegumā. Gluži pretēji, minētais kritērijs ir viens no šīs direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem, kuri var attaisnot atšķirīgu attieksmi vecuma dēļ.

58 Turpinot, pat ja pieņem, ka Hartas 21. pants izskatāmajā lietā var tikt piemērots ārpus minētās direktīvas piemērošanas jomas, ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa nav nedz precizējusi *K. Escribano Vindel* darba stāžu, nedz identificējusi kādu citu personu, kura atrodas ar *K. Escribano Vindel* situāciju salīdzināmā situācijā, nedz arī identificējusi īpašu darba stāža kategoriju, attiecībā uz kuru būtu nelabvēlīgāka attieksme. It īpaši, ņemot vērā Spānijas valdības apsvērumus, kas īsumā izklāstīti šī sprieduma 48. punktā, nevar tikt izdarīts pieņēmums, ka atšķirīgās atalgojuma kategorijas atspoguļo konkrētas darba stāža kategorijas.

59 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesas izklāstītie apstākļi nenorāda, ka attiecīgais valsts tiesiskais regulējums pamatlietā ietver atalgojuma atšķirību darba stāža dēļ, ko nepieļautu Hartas 21. pants vai Direktīva 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts.

60 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Hartas 21. pants, kā arī Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka – neskarot pārbaudes, kuras ir jāveic iesniedzējtiesai, – tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, veicot vispārējus algas samazinājuma pasākumus, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, ir noteikts atšķirīgs algas procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu, parasti ir gados jaunāki un parasti viņiem ir mazāks darba stāžs nekā otrajiem.

Par otro jautājumu attiecībā uz tiesnešu neatkarību

61 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips nepieļauj, ka attiecībā uz prasītāju pamatlietā tiek piemērots tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, veicot vispārējus algas samazinājuma pasākumus, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, neņemot vērā veikto funkciju raksturu, darba stāžu vai veikto pienākumu nozīmīgumu, ir noteikts

atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu nekā otrie.

62 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina tiesību aizsardzības līdzekļus, kas ir pietiekami efektīvi tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai indivīdiem jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības. Tādējādi dalībvalstīm ir jāparedz tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, kas nodrošina efektīvu tiesas kontroli minētajās jomās (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 34. punkts).

63 No tā izriet, ka ikvienai dalībvalstij ir jānodrošina, ka attiecīgās instances, kuras kā "tiesa" Savienības tiesībās definētajā izpratnē ietilpst tās tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības, atbilst efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībām (spriedums, 2018. gada 27. februāris, A*ssociação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 37. punkts).

64 Vērtējot "tiesas" statusu, ir jāņem vērā, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās jurisdikcijai ir obligāts raksturs, vai tajā notiek sacīkstes process, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 38. punkts).

65 Ar tiesas spriešanas uzdevumu nedalāmi saistītā neatkarība ir jānodrošina ne vien Savienības līmenī Savienības tiesnešiem un ģenerāladvokātiem, kā paredzēts LES 19. panta 2. punkta trešajā daļā, bet arī dalībvalstu līmenī valstu tiesām (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 42. punkts).

66 Neatkarības jēdziens it īpaši nozīmē, ka attiecīgā instance pilda savas tiesas spriešanas funkcijas absolūti autonomi, ne ar vienu nebūdama nedz hierarhiskās, nedz padotības attiecībās un nesaņemot jebkādas izcelsmes norādījumus vai instrukcijas, un tādējādi ir pasargāta no ārējas iejaukšanās vai spiediena, kas varētu apdraudēt tās locekļu tiesas spriešanas neatkarību un ietekmēt viņu lēmumus. Gluži tāpat kā attiecīgās instances locekļu neatceļamība, arī darba samaksas saņemšana atbilstoši viņu veikto funkciju nozīmīgumam ir ar tiesnešu neatkarību nedalāmi saistīta garantija (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 44. un 45. punkts).

67 Vispirms izskatāmajā lietā no iesniedzējtiesas norādēm izriet, ka līdzīgi kā lietā, kas bija pamatā 2018. gada 27. februāra spriedumam *Associação Sindical dos Juízes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117, 46.–49. punkts), atalgojuma samazinājuma pasākumi pamatlietā ir tikuši pieņemti īpaši svarīgu iemeslu dēļ saistībā ar attiecīgās dalībvalsts pārmērīga budžeta deficīta novēršanu un ar tiem tika paredzēts ierobežots atalgojuma apmēra samazinājums līdz procentuālam apjomam, kas atšķiras atkarībā no atalgojuma līmeņa. Tie tika piemēroti ne vien Spānijas tiesu locekļiem, bet plašāk dažādām valsts amatpersonām un personām, kas veic pienākumus publiskajā sektorā, tostarp likumdošanas, izpildvaras un tiesu varas pārstāvjiem. Tādējādi tie šķiet esam vispārēji pasākumi, kas vērsti uz to, lai visi valsts civildienesta ierēdņi kopīgi piedalītos taupības centienos, ko diktē nepieciešamība samazināt Spānijas valsts pārmērīgo budžeta deficītu.

68 Pēc tam, ievērojot to, kā ir atgādināts šī sprieduma 37. punktā, ka ir jāņem vērā vienīgi *K. Escribano Vindel* situācija, izskatāmajā lietā veicamais izvērtējums no LES 19. panta 1. punkta otrās daļas viedokļa ietver vienīgi pārbaudi, vai attiecīgā persona, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem atalgojumu atbilstoši viņa veikto funkciju nozīmīgumam.

69 Tādējādi, kā to pamatoti norāda Komisija, nešķiet, ka vērtējuma, kas izskatāmajā lietā jāveic iesniedzējtiesai, mērķiem ir nozīme atalgojuma samazinājuma veidam pamatlietā, ar kuru, iesniedzējtiesas ieskatā, nav ņemts vērā veikto funkciju raksturs, darba stāžs vai veikto pienākumu nozīmīgums, vai fakts, ka, šīs tiesas ieskatā, šis veids ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem tiesnešu korpusa locekļiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa.

70 Visbeidzot attiecībā uz jautājumu par to, vai *K. Escribano Vindel*, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem atalgojumu atbilstoši viņa veikto funkciju nozīmīgumam, ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas lēmumā nav ietverta nekāda precīza informācija saistībā ar *K. Escribano Vindel* atalgojuma apjomu. Komisija savos apsvērumos būtībā apgalvo, ka atalgojums, ko saskaņā ar Tieslietu ministrijas ziņojumu, piemērojot šo atalgojuma samazinājumu, saņem tiesnesis, kurš izskata lietas vienpersoniski Barselonā, kāds ir *K. Escribano Vindel*, un uz kuru attiecas atalgojuma 4. grupa, ir pietiekams, ņemot vērā šīs pilsētas sociālekonomisko kontekstu un Spānijas ierēdņu vidējo atalgojumu, kas arī ir norādīts minētajā ziņojumā, lai aizsargātu viņu no riska, ka varbūtēja ārēja iejaukšanās vai spiediens var kaitēt lēmumu, kuri viņam jāpieņem, neitralitātei.

71 Ir jāpiebilst, ka, pat pieņemot, ka uz *K. Escribano Vindel* attiecas atalgojuma 1. līmenis, kā to apgalvo Spānijas valdība un Komisija, *a fortiori* būtu piemērojami Komisijas argumenti, jo, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 12. punktā, šīs grupas locekļu atalgojums ir lielāks nekā 4. grupas locekļu atalgojums.

72 Tomēr iesniedzējtiesai, kurai vienīgajai ir tiešas zināšanas par tās izskatāmo lietu, ir jāveic vajadzīgās pārbaudes, lai noteiktu, vai atalgojums, ko, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem *K. Escribano Vindel*, ir atbilstošs viņa veikto funkciju nozīmīgumam un attiecīgi garantē viņa tiesas spriešanas neatkarību.

73 Šādi iesniedzējtiesas izklāstītie apstākļi nenorāda, ka attiecīgais valsts tiesiskais regulējums pamatlietā ietver LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā garantētās tiesnešu neatkarības pārkāpumu.

74 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips pieļauj, ka attiecībā uz prasītāju pamatlietā tiek piemērots tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārēju algas samazinājuma pasākumu ietvaros, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, neņemot vērā veikto funkciju raksturu, darba stāžu vai veikto pienākumu nozīmīgumu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu nekā otrie, ja vien atalgojums, kuru, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem prasītājs pamatlietā, ir atbilstošs viņa veikto funkciju nozīmīgumam un attiecīgi garantē viņa tiesas spriešanas neatkarību, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

75 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) **Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants, kā arī Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka – neskarot pārbaudes, kuras ir jāveic iesniedzējtiesai, – tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārēju atalgojuma samazinājuma pasākumu ietvaros, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu, parasti ir gados jaunāki un parasti viņiem ir mazāks darba stāžs nekā otrajiem.**

2) **LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips pieļauj, ka attiecībā uz prasītāju pamatlietā tiek piemērots tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārēju atalgojuma samazinājuma pasākumu ietvaros, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, neņemot vērā veikto funkciju raksturu, darba stāžu vai veikto pienākumu nozīmīgumu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu nekā otrie, ja vien atalgojums, kuru, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem prasītājs pamatlietā, ir atbilstošs viņa veikto funkciju nozīmīgumam un attiecīgi garantē viņa tiesas spriešanas neatkarību, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]